

[DZIWADŁO *sb n*

N sg dziwądło.

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde XVI w.*

Coś, co zadziwia, co zwraca na siebie uwagę; monstrum, potwór: S którego piśmá Apostołskiego obaczamy to/iż Kościół święty ma pewną y iedyną głowę/ nie dwie/ nie trzy/ bo tho iuż byłoby dziwadło nie ciało doskonałe *GilKat 260 (Linde)*.

Cf **1. DZIW**

KCh